

ного тексту при написанні рефератів, доповідей та інших творчих завдань, опорою для формулювання думок і мотиваційним поштовхом для мовленнєвої діяльності.

— Автентичні тексти є джерелом словникового запасу студентів з фаху, прикладом вживання термінологічної лексики у контексті, що допомагає конкретизувати значення слів, пояснити й уточнити випадки їх вживання у відповідності до усталених мовних норм і стандартів.

— Тексти служать стимулом для інтелектуальної та мовленнєвої активності студентів під час інтерактивної комунікації на основі прочитаного, забезпечуючи їх, окрім широкого діапазону термінологічної лексики, ще й мовленнєвими формулами наукового регістру, моделями поведінки у діловій комунікації, стереотипними фразами, тобто інструментами для продукування висловлювань у післятекстовій діяльності.

Таким чином, сформована німецькомовна лексична компетенція дозволить майбутнім економістам підготуватися до позанавчальної діяльності, такої як, наприклад, студентська наукова конференція, де вимагається підготувати доповідь за результатами своєї навчально-дослідної діяльності. Участь студентів у конференції сприятиме тому, що вони зможуть ефективно вступати в міжкультурне спілкування із зарубіжними діловими партнерами, у них сформується загальнонауковий світогляд, розшириться діапазон знань про предмет свого дослідження, вони зможуть задовольнити свої пізнавальні інтереси.

*Случайна Л.О. канд. політ. наук, доц.
каф. ін. мов факультету МЕІМ*

ФОРМУВАННЯ НАВИЧОК НАУКОВОЇ КОМУНІКАЦІЇ МАЙБУТНІХ ЕКОНОМІСТІВ НА ЗАНЯТТЯХ З ІНОЗЕМНОЇ МОВИ

У розвитку сучасного суспільства важливу роль відіграє наукова інформація, отримана в результаті наукового пізнання. Наукова інформація поширюється в часі та просторі певними каналами, засобами і методами. Особливе місце у цьому процесі належить науковій комунікації. За думкою фахівців, наукова комунікація (НК) — це обмін науковою інформацією (ідеями, знаннями, повідомленнями) між ученими і спеціалістами, що здійснюється за допомогою мови (природної або штучної) [1, с. 7].

Сучасний дослідно-винахідницький навчальний заклад (ДВНЗ) — це медіаторська організація, що має сприяти задоволенню потреб держави у науковому обґрунтуванні, проектуванні, корегуванні та втіленні рішень щодо забезпечення її життєдіяльності. У якості сучасного наукового комунікатора ДВНЗ має тлумачити мову науки у спосіб, що був би зрозумілий для майбутніх фахівців і дозволив раціонально поєднати реалізацію їх наукового і професійного потенціалу.

Наукова комунікація відбувається лише за умови, що мова наукового повідомлення є зрозумілою для всіх учасників процесу спілкування. У такому контексті завдання формування навичок наукової комунікації на заняттях з іноземної мови набуває особливої актуальності і потребує побудови збалансованого міждисциплінарного простору із залученням викладачів і студентів до університетського, міжвузівського, національного й міжнародного наукового товариства. З метою удосконалення процесу формування в студентів навичок наукової комунікації викладачами кафедри іноземних мов факультету міжнародної економіки і менеджменту застосовуються активні методи навчання, що створюють умови для здійснення формального наукового спілкування (конференція, обговорення, круглий стіл, дискусія, мозковий штурм, презентація, аналітичний огляд іншомовних джерел) і неформального спілкування в науковому товаристві (спілкування іноземною мовою зі студентами університетів в інших країнах світу через Skype, обмін думками в межах міжнародних молодіжних проєктів, наприклад, European Youth Parliament).

Слід також наголосити, що будь-який вид наукової комунікації не може здійснюватися «заради говоріння або писання». Кожне наукове дослідження має на меті формулювання конкретних результатів, свою практичну проєкцію. Так, на базі матеріалів студентських досліджень за певними темами навчальної дисципліни «Ділова іноземна мова» було створено банк презентацій, який у якості своєрідного збірника інформаційно-дидактичних матеріалів було передано до мультимедійної лабораторії кафедри. Таким чином, дослідницькі зусилля студентів призвели до створення продукту, який має певну практичну цінність.

Підсумовуючи сказане, слід зазначити, що наука, науковість і практика можуть бути об'єднані у роботі за таким алгоритмом: потреба, інтерес (мотивація), мета, проблема, завдання, управління, результат. На кожному з цих етапів здійснення наукового дослідження формуються притаманні йому комунікативні навички.

Література

1. Сулакшин С.С. Наука, научность, практика (лекция-размышление) / С.С. Сулакшин. — М.: Научный эксперт, 2009. — 208 с.

Солодковський Ю.М., к.е.н., доцент,
Солодковська Г.В., ст. викладач,
кафедра міжнародної торгівлі

ПРОФЕСІЙНІ КОМПЕТЕНЦІЇ ВИКЛАДАЧА НАУК

Особливістю сучасної системи освіти в більшості країн світу є значний вплив факторів зовнішнього середовища на формування ринку послуг, а отже й функціонування постачальників послуг у турбулентному середовищі. Така специфіка вимагає від викладача як основного постачальника освітньої послуги, адекватно реагувати на потреби споживача та ринку. На разі, існує суперечність розвитку освітнього ринку у формуванні навчальних програм з врахуванням як фундаментальних основ — наук, так і практичних навичок — компетенцій.

У більшості сучасних досліджень визначається наявність двох базових складових компетентності викладача — індивідуальних (психічних, фізичних, соціально-комунікативних) і загальнопрофесійних. Розвиток першого аспекта компетентності є головною запорукою можливості здійснення викладацької діяльності взагалі через уміння побудувати ефективні відносини викладач—студент, тоді як вдосконалення професійних компетенцій викладача дає змогу підвищити ефективність викладання окремо взятої науки. В своїй професійній діяльності викладач науки має прагнути до розвитку взаємовідносин середовище—викладач—студент для розробки та впровадження у навчальний процес актуальних для конкретної професійної діяльності компетенцій, що в майбутньому значно підвищить готовність студента до виконання певної професійної діяльності. Тому реалізація комунікативних та інтеграційних здібностей викладача, на основі постійного самовдосконалення є запорукою його професійного успіху.

Основною компетенцією викладача має бути здатність до постійного навчання та самовдосконалення. Ми вважаємо, що формування саме такої здатності у студентів дасть їм змогу в майбутньому реалізувати власний потенціал як у практичній, так і в науковій сфері.

Стрельник С.О., к.е.н., ст. викладач кафедри
міжнародної економіки

ГРАНТ ЯК ЗАСІБ РОЗШИРЕННЯ МІЖНАРОДНОГО СПІВРОБІТНИЦТВА МІЖ ВИЩИМИ НАВЧАЛЬНИМИ ЗАКЛАДАМИ

Глобалізаційні процеси, які проникли в сферу вищої освіти, вимагають від навчальних закладів налагодження тісних ділових стосунків з представниками вищої школи інших країн. Одним із напрямів подібної діяльності є гранти. Аналізується специфіка сприйняття грантів українськими викладачами і студентами та участь українських ВНЗ у міжнародних освітніх проектах інноваційного характеру.

Корінні зміни, що відбуваються сьогодні у світі та в Україні, важко собі уявити без участі системи вищої освіти. В майбутньому конкурентоспроможною буде людина, яка не тільки опанувала основи наук, володіє новітніми способами сприйняття й передачі інформації, а й підготовлена до життя у глобалізованому багатокультурному суспільстві. Саме в такому ключі відбуваються трансформаційні процеси в системі освіти та науки. Особливо важливим за цих умов є питання готовності вищого навчального закладу до ефективної роботи в умовах підвищеної конкуренції. Стратегія має бути спрямована на створення ефективного навчального середовища, у якому студент зможе самостійно набувати знань та навичок. Головне завдання ВНЗ — навчити студента вчитися, підготувати його до прискореного розвитку науки та техніки, забезпечити необхідною інформацією. Тут беззаперечною важливості набуває рівень розвитку міжнародних відносин університету, участь у міжнародних освітніх проектах та доступність інформації про міжнародні програми для студентів, аспірантів і викладачів. Міжнародне